

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп1 22/2019
20.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., које заступа пуномоћник Миодраг Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Јованка Стошевска, адвокат из ..., ради својине, одлучујући о захтеву туженог за преиспитивање правноснажне пресуде изјављеном против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2134/16 од 04.04.2019. године, на седници одржаној 20.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев туженог за преиспитивање правноснажне пресуде изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2134/16 од 04.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2134/16 од 04.04.2019. године укинута је пресуда Основног суда у Неготину П 248/17 од 03.05.2017. године, усвојен тужбени захтев и утврђено да тужиле имају право својине и право државине на западној половини од шуме кп.бр. ..., која половина има површину 0.95.00 ха, на целој кп.бр. .. у површини од 0.26.95 ха и на целој кп.бр. .. у површини од 1.03.24 ха, на мзв. „ДД“ КО ..., које право је тужени дужан да призна тужилама и наложено му је да путем физичке деобе тужилама уступи западну половину кп.бр. ..., која половина има површину од 0.95.00 ха, односно да дозволи цепање ове парцеле као матичне и добијање новог броја у катастру на тој западној половини исте парцеле. Одбијен је као неоснован, предлог тужила за издавање привремене мере, којом би се забранило туженом да врши сечу на западној половини кп.бр. .. . Обавезан је тужени да тужилама накнади трошкове поступка од 318.200,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио захтев за преиспитивање правноснажне пресуде.

Испитујући дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да захтев није дозвољен.

Наиме, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као правни лек предвиђен је чланом 421. до 425. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14). Одредбом члана 421. став 1. овог Закона, предвиђено је да Републички јавни тужилац против правноснажне пресуде донете у другом степену, може Врховном касационом суду поднети захтев за

преиспитивање правноснажне пресуде. Ставом другим, трећим и четвртим истог члана, предвиђено је под којим условима и у којим роковима Републички јавни тужилац може поднети овај ванредни правни лек, као и поступање другостепеног суда по пријему захтева. Одредбе члана 422. до 425. ЗПП, прописују поступање Врховног касационог суда приликом одлучивања о захтеву.

Имајући у виду да је у конкретном случају захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднео тужени лично, а да је наведеним одредбама прописано да само Републички јавни тужилац има право да поднесе овај правни лек, при чему законом није предвиђено супсидијерно право странке да поднесе захтев уколико то не учини надлежни јавни тужилац, Врховни касациони суд налази да, у овој правној ствари, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде није поднет од стане овлашћеног лица, у смислу члана 421. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 422. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић